

До самата църква „Св. Лука“ отецъ Неофитъ Рилски построилъ презъ 1843 год. здраво здание съ нѣколко стаи и единъ балконъ. Тука е запазена една учебна стая съ много интересна рѣзба на тавана съ правилни геометрически фигури. Това помѣщение отецъ Неофитъ построилъ за манастирско училище.

Тукъ Неофитъ Рилски, нареченъ отъ чужденцитѣ български Песталоци, е далъ нова насока на българското училище. Тука той довършилъ своитѣ десетъ педагогически таблици, които се пазятъ сега въ Габровската гимназия.

Надъ входната врата има написани отъ него четири стиха, въ които казва, че този домъ неговъ е привремененъ, въ него той пребивава день за день, а за вѣчни времена ще се пресели другаде.

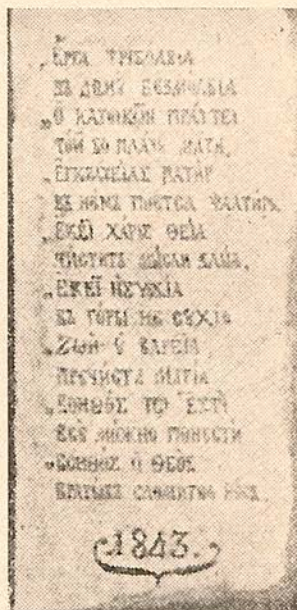
А на стената до балкончето Неофитъ Рилски е написалъ шестнадесетъ стиха: единъ на грѣцки, другъ на славянски. Въ тѣхъ той казва, че дѣла триблажени, тричестити въ тоя домъ живущиятъ върши. Тукъ се чистятъ злитѣ мисли и живота не е тежкъ въ тишината и покоя, комуто е на помощъ самия Богъ.

Отъ тия две постници, като се върви по една пѣтчка близу още единъ часъ, стига се на Старата постница. Тукъ е пещерата, кждето е живѣлъ св. Иванъ, а сжщо тукъ е и неговия гробъ.

Самитѣ скали на това мѣсто омаиватъ човѣка съ своята хубость. Пещерата е дълга и страшна, съ надвиснала надъ нея грамадна скала. Има входъ и изходъ. Входътъ е широкъ, изходътъ е тѣсенъ и доста мжчителенъ за излизане. Човѣкъ съ особенъ страхъ влиза вжтре. Въ пещерата не е много мрачно, но щомъ се наредятъ повече хора, заднитѣ закриватъ свѣтлината, която идва отъ входа и тогава става мрачно.

Всички поклонници, които идватъ въ манастира, считатъ за свой дългъ да дойдатъ тукъ, да се поклонятъ на гроба на светеца и да се промъкнатъ презъ пещерата. И който мине свободно презъ тѣсния изходъ, счита се, че нѣма грѣхове...

И съ пречистени души и преизпълнени отъ радостъ сърдца всички поклонници обикватъ още повече чуднитѣ красоти на не-нагледната Рила-планина и нейното светилище — манастира.

(Продължава въ книжка седма)

Александъръ Спасовъ